

Pervane

Tebi

Vidiš li kako u srcu mom
Izlazi trnje mog bistva, a ulazi dah Tvoga.
Vidiš li kako mi je pogled odnesen u krošnje
plodova, na Miljenikovo džube.

Susret svjetova, što srcem razdire dušu,
a dahom u Jedno sabire puteve Tvog jedinstva,
što rascjepe kamene uzdiže.

Ah, Lijepi, ah Voljeni, ah Ljubljeni,
Tečeš dahom, kroz dušu mi.
Poslanstva Pečat obznanjuješ salvama vojski...

Svaki katanac na mom grijehu otpečaćen je
ključem Tvog Jesam.

Jer, Ti si me nadvio Nad vrelo sa kojeg pijem...

Nuru Nura Nura
Skriveni miris u skrivenom srcu
Ti mi obznani...

Ko si Ti?

Onaj Kojeg ne vidim, a tu je...
Ne znam Te, ali se obznanjuješ...
u svakom otkucaju stanuješ...
Srećem Te pa sam sretna,
ne vidim te pa sam sjetna...
Ti ne prolaziš, ali uvijek dolaziš,
Ti ne rađaš, ali me srodi...
Ti ne umireš, ali usmrćuješ sablasnu buku...

Sličnog Tebi nema, al' čuvaš me za ruku...
Ti se ne opisuješ, jer perom ispisao si,
Ti stvaráš, i određuješ, oblik ruhu
u postojanje...
O robe, istina je da svakim dahom hrliš
u nestajanje...
Ti si vlasnik ovog daha, a ja sam čedo
zemljanog praha...
samo od Tebe bivam, samo od Tebe jesam,
jer vidim Te od sjemena punine moga srca...

Muhammedu, s.a.v.a.

Svjetlosti duše, treptaju mog srca,
Suzo moga oka, Ahmede mog toka.
Prijatelju voljeni, dođi mi u san,
da ti ljubim ruke sjajne kao najbjelji dan i
uđem u tvoj stan.

Da ti dahom lice upijem u sebe,
da tišina obuzme i mene i tebe.
Pa da ćutim najglasniju tišinu,
mirišući tvoju blizinu.
Radost tvoga oka bješe u namazu
skrušeno i ponizno krenuh na tu stazu.
Svaka tvoja stopa bila mi je znak,
svaki tvoj uzdah bio je Hakk.
Nedostojna i daleka žudjeh za tvojom
blizinom,
Nur tvoga cijelog bića prosula se tiho tminom.
Obasja mi put do velikog Rabba,
zrno jednog bisera posta moja snaga.
U biseru Izvor je, voda bistra, čista...
Svaka kap opije me svaka suza otkrije te.

Sjetim se tom suzom, voljeni Poslaniče,
da siroče ti si bio,
ali saburom si svoju tugu krio.
Uzdao se u svog Dosta i dovio za svoj
Ummet u kojem sam i ja,
pa kako da mi duša i na šta se žali,
kada meni tvojom dovom počašćenoj
ništa na dunji ne fali.
Miljeniče Plemeniti, dahu čisti razboriti,
Sunce moga sna, izvore svjetlosti bez dna.
Snom me vodi desnicom, predanom
stranom ovoga srca
i ne puštaj me, molim te, Voljeni moj, volim te...

Jusufu

Ne znam gdje je prostranstvo u kojem bivaš,
ne znam ni ko sam u tom skrivenom uzdahu...
ne znam ništa osim Tebe...
Ova duša misli da je znana,
ali neznano je ono sto ti obznanjuješ
onome ko Te zavoli, naspram onih koje
Ti voliš...

Kad se drveće zapetlja o svoje granje...
dašak vjetra Huuu raskida miješanje i lutanje...
Raspetlja se Dah kroz vodu života,
pa poteče putevima čežnje...
kad se oči sklope, srce se otvori...

Ooo Jusufe! Zarobi me time kad ljubav
odčutiš...
uvojke ti zlačane mirisom dodirujem...

ne bi li se ovo tijelo stopilo u tebe...
da kleknem pred noge ti i savijem sebe...
Gdje sam sad, ko sam sad, Ja Rabbi...
kad je sva slatkoća nektara posuta putem
istine – neispijena...

Tišina

Ti me poznaješ besvjesnu,
u postojanju svjesnu, u ašku bezgrešnu,
u bezgrešnom grešnu.
Niti sam stijena, niti sam kamen,
samo sam prašina, od ašika plamen,
pa mi tijelo gori, a duša ova pleše,
Zemzem mi je hladi, a ona Tvoja bješe...
Kad zatvorim oči, progleda mi srce,
budna sam tada, i vidim dragulj sada,
Svjetlost mi svijetli, bojama se prelama,
melodiju niže...
Svaka boja znak mi je, svaki dah Hakk mi je.
Ćutim Te a uzdišem, a tišina gromka je,
svaka suza biser je, svaki udah hrana je.
A ko to još nije tražio te Svjetlosti,
pa cjelivao usne iza magle uzdaha,
Skriven Ti nisi, za onog ko te traži,
između dva svijeta, medni med se nalazi.
U zoru ja Te ćutim, u zoru srce čuje, glas
meleka nebesima putuje...
Slavljen Ti Si, Slavljen Ti Si, Rabbe rob
te traži...
i kroz sedam perivoja, ruh se ruhom snaži.
Osnaži se žito, životom živo, uzavrije krv,
pa se kopa strv,

strv nefsa pokopa se u bezdan, a bez dana
 Tvoga ja da dišem ne znam...
 Pojim se sa Tvoga vrela, u sumrak a i zoru,
 hitam među sedam neba, pa stignem ka
 Tvom moru...
 Morska voda slana je i duša mi hoće još,
 u dubini čujem glas, ne prodaji vječnost za groš.
 Neću dušo duše moje, sve je Tvoje,
 sve je Tvoje,
 ja sam ovdje u prolazu, tragač traži Tvoju
 stazu...
 Život i smrt ljubim isto, jer to je Tvoja volja,
 i čujem pjesmu u daljini, preko sjemenih polja,
 rasti ružo ezelska, bujaj čežnjo rumena,
 diši Moje ime, zadovoljan Ja sam time.
 Ne pravi Me od gline, i iluzija rasplamsanih,
 budi plamen plameni i zaplamsaj u Meni.
 Nurom Svjetlosti pronađi Me, u Tišini
 nađi Me,
 Ahmed budi u toj niti, i Budi budna u sveBiti...

Ašk

Kad sam se rodila, Njemu sam se rodila,
 kad sam se probudila, voda me vodila,
 svijet je mračan, a nebo ogledalo,
 svakome robu tijelo je trebalo,

da se spozna postojanje od rođenja pa do smrti,
 nema ništa osim On, daleki nisu ti puti.
 Ne čini mi se niti spava, budnim dahom
 obitava,
 kraljevski je biser taj, pa me zove u taj naj...
 Melodiju nižu ruhovi s tajnom, note
 se čuju u ružičnjaku sjajnom...
 srce gori, od aška bi puklo, nije mene
 nevjerstvo dotuklo,
 otkriće me ranilo, Rabbe, Ti si svuda, od
 neba do neba, od stuba do stuba...
 od praha do strvi, Ti si Posljednji i Prvi...
 nema dana bez Nura Tvog, nema noći bez
 pokajanja mog,
 pa ko to još nije sa svjetlosti svjetlom
 dozivao Te Rabbe
 od te ljepote dah mi stade,
 zastanu srce sastavi me s nebom, a sa
 zemljom izmiri,
 tišinu nadglašao svi ti svemiri...
 poput divlje ruže, Ti si me pitomio,
 u prolaznost ovo tijelo vodio...
 beskrajna je noć od izvora svjetla pila,
 pa mi duša Miljenika snila.
 Ne tražim prijatelja u govoru dalekih,
 već u šutljivoj besjedi učenih,
 i neka beskrajna bude ovaj dušin polet,
 jer i moje htijenje volja je Tvoja...